

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2C/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202840
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3615202840.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred sudcom Mgr. Michalom Vigašom v spore žalobcu TELERVIS PLUS, a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, zastúpeného advokátom JUDr. Alanom Strelákom, so sídlom v Bratislave, Na vršku 12, proti žalovanej H. F., X.. XX.XX.XXXX, L. J., P. XXXX/XX, o zaplatenie 602,01 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 207,26-€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 207,26-€ od 11.10.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 13.05.2015 doručil žalobca tunajšiemu súdu žalobu zo dňa 12.05.2015, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 602,01 €, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 602,01 € od 11.10.2013 do zaplatenia a trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 28.02.2013 bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320130533 na čiastku 500,00 €, za odplatu 190,00-€. Zmluvou sa žalovaná zaviazala celkovú čiastku vo výške 690,00 € uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 € a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 €. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom zmluvy. Žalovaná celkovo do dnešného dňa uhradila 87,99 €. Celý dlh sa stal splatný dňa 10.10.2013. Po zosplatnení záväzku žalobca neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu činí dlžná čiastka 602,01 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v sume 690,00 € a čiastkou vo výške 87,99 €, ktorá bola uhradená žalovanou. Žalobca si uplatňuje tiež úhradu zákonného úroku z omeškania.

2. Žalovaná sa vyjadrila až v odvolacom konaní, navrhla aby súd vyhovel žalobe len čo do sumy 207,26-€, z dôvodu, že uhradila cenu domáceho servisu. Neskôr navrhla žalobu zamietnuť v celku, a to preto, že uhradila cenu domáceho servisu žalobcovi aj na podklade ďalších obdobných zmlúv. Uviedla, že nemá z čoho dlh uhradiť. Trovy konania si neuplatnila.

3. Súd rozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom sp. zn. 2C/7/2015 z 16.11.2015 tak, že žalobe vyhovel v časti zaplatenia sumy 412,01-€ a príslušenstva. Na odvolanie žalovanej bol rozsudok súdu prvej inštancie uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/160/2016 z 28.02.2017 zrušený v

napadnutej časti nad sumu 207,26-€ a vec mu bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd druhej inštancie vec v napadnutej časti zrušil z dôvodu, že súd prvej inštancie žalovanej odňal možnosť konať pred súdom. Takto sa súd nevysporiadal s právnym posúdením zmluvy o domácom servise.

4. Súd odstránil vytykané vady konania a vychádzal z vyjadrenia žalobcu a žalovanej v odvolacom konaní.

5. Súd vykonal dokazovanie v prítomnosti žalovanej, ktorá uviedla, že predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorila, uzatvorila aj zmluvu o domácom servise úver však chodila splácať k pani B., ktorá za žalobcu s ňou zmluvu uzatvárala. V tom čase poberala len starobný dôchodok, úver brala z dôvodu náhrady pokazeného zariadenia a spotrebiča v byte. Brala aj ďalšie úvery. Pani B. jej povedala, že platiť úver možno len cez domáci servis, ona ho nechcela. Úver nemala neskôr z čoho splácať.

6. V odvolaní a písomnom vyjadrení namietala aj to, že na domácom servise celkovo uhradila viac než je zostatok dlhu.

7. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320130533 zo dňa 28.02.2013 (č.l. 8 spisu, ďalej len "zmluva") súd zistil, že žalovaná požiadala žalobcu o úver vo výške 500,00 €, zaviazala sa zaplatiť za poskytnutý úver odplatu v sume 190,00 €, celková dlžná čiastka tak predstavuje sumu 690,00 €. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Žalovaná sa v zmluve zaviazala úver splácať v 13 mesačných splátkach, v prvých 3. mesačných splátkach vo výške 2,50 € a v 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 €, pričom prvá splátka je splatná 10. deň po uzavretí zmluvy, každá ďalšia až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN je 47,29%. RPMN činí pri splatnosti na 13 mesiacov 67,70%.

8. Zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu k zmluve č. 320130533 súd zistil, že táto bola uzavretá tiež 28.02.2013 medzi žalobcom a žalovanou. Je predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientovi. Domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta, pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 320130533 zo dňa 28.02.2013. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Podľa článku II. zmluvy o poskytovaní domáceho servisu sa poskytovateľ zaviazal poskytovať klientom domáci servis, a to v mieste trvalého bydliska, resp. v mieste určenom po vzájomnej dohode zmluvných strán. Klient sa zaviazal využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 204,75 €, a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 68,25 €. Splatnosť splátok odmeny bola dohodnutá so splatnosťou pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere. Podľa článku III. zmluvy o poskytovaní domáceho servisu táto zmluva je uzavretá na dobu neurčitú a zaniká písomnou dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom zmluvy, ktorá je predmetom domáceho servisu.

9. Žalobca poskytol žalovanej úver v sume 500,00 € a žalovaná zaplatila celkovo sumu 87,99 €. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná dlhuje sumu 412,01 € (500,00 € mínus 87,99 €).

10. Na základe zmluvy o domácom servise z 28.02.2013 uhradila podľa splátkového kalendára žalovaná sumu 204,75-€ (28.02.2013, 30.04.2013, 29.05.2013) na domáci servis a tiež úver vo výške 87,99-€.

11. Žalobca zaslal žalovanej dňa 17.02.2014, na adresu, ktorú uviedla ako kontaktnú písomné oznámenie o zosplatnení záväzku, pričom tento bol zosplatnený 10.10.2013, a žalovaná je povinná zaplatiť sumu 602,01-€ do 5 dní od doručenia upomienky.

12. Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ a písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v

rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

15. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník" alebo "OZ") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa 52a Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len "nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.") výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 ustanovuje náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať, pričom neuvedenie vybraných z nich (zrejme tých najpodstatnejších)

ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru.

24. Súd po posúdení zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania konštatuje, že v nej chýba náležitosť zakotvená v § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd má za to, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve presne určený konkrétnym dátumom, pretože ak zákonodarca ako vyslovenú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza určenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (a to popri ďalšej náležitosti zakotvenej pod písm. k/ - údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), tak nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k tomuto údaju sám dopracovával výkladom a výpočtom. Na to, aby sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, postačuje absencia čo i len jednej z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Priamo v zmluve však tiež absentuje údaj o RPMN. Pokiaľ v čl. 1 Obchodných podmienok nachádzajúcich sa na druhej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola uvedená formulácia "RPMN činí pri splatnosti úveru na ... 13 mesiacov 67,70 %", ide o formuláciu z obchodných podmienok, t.j. zodpovedajúcu relatívne samostatnému dokumentu, ktorý by sa mal týkať viacerých zmlúv s obdobným obsahom. Navyše ide o formuláciu v dlhšej vete, v podobe variantu textu, ktorý sa týka rôznych zmlúv uzatvorených na rôzne dlhé obdobie (7 mesiacov a 13 mesiacov). Preto aj keď ide o formuláciu na druhej strane základného textu zmluvy, táto formulácia nie je dostatočne prehľadná pre účel informovania spotrebiteľa, aby si uvedomil, aké náklady v čase vyplývajú zo záväzných ustanovení konkrétnej zmluvy. Nedostatočnosť tejto formy informovania v obchodných podmienkach je o to vážnejšia, že priamo v zmluve bola prehľadnejším spôsobom podaná informácia o priemernej RPMN 47,29 %.

25. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru je žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami (500,-€) a sumou peňažných prostriedkov, ktoré žalobcovi už vrátila. Žalovaná uhradila žalobcovi podľa celkovo na úver sumu 87,99-€. Súčasne na zmluvu o poskytovaní domáceho servisu uhradila žalobcovi sumu 204,75-€, t. j. celú sumu, ktorú mala podľa uvedenej zmluvy zaplatiť. Na zaplatenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 500,-€ súd zohľadnil všetky platby žalovanej k predmetnej zmluve, a to nielen úhrady na úver, ale aj tie, ktoré boli uvedené ako úhrady na "domáci servis", a to z nasledovných dôvodov.

26. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu bola uzatvorená medzi účastníkmi konania v rovnaký deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, rovnako žiadosť o poskytnutie domáceho servisu je zo dňa uzavretia zmluvy o splátkovom úvere. Zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti so spotrebiteľským úverom, na zánik ktorej, resp. na splnenie záväzkov z ktorej bol viazaný aj zánik tejto zmluvy, teda nejde o samostatnú zmluvu, ale o zmluvu závislú (§ 52a ods. 2 OZ). Je to zvýraznené okrem iného aj tým, že odmena za poskytnutie služieb "domáci servis" dosahuje súčet 3 mesačných splátok dohodnutých v zmluve o spotrebiteľskom úvere a bola splatná v mesačných splátkach zhodných s výškou ktorejkoľvek zo splátok 4 až 13 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak splatných v čase splatnosti prvých troch splátok. V dôsledku toho žalovaná mala zaplatiť žalobcovi fakticky, pokiaľ ide o prvé tri splátky, nie v zmluve uvádzaných 2,50 € mesačne, ale celkovo 212,25-€ (204,75 + 7,50-€), práve vďaka zmluve o poskytovaní domáceho servisu. Cena za domáci servis predstavuje viac ako 40 % poskytnutého úveru (istiny úveru). Dojednaná výška odmeny je neprimeraná nielen voči tomu, čo malo byť predmetom plnenia podľa zmluvy o poskytovaní domácim servise, ale aj vo vzťahu k poskytnutému úveru. Predmetom zmluvy o domácim servise sú bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, ktoré by mala pokrývať odplata za úver (vedenie splátkového kalendára, zúčtovanie splátok), prípadne sú kryté poplatkami za konkrétny úkon, či službu (upozornenia za neplatenie a podobne). Jediné, čo poskytuje domáci servis "na viac" pre dlžníka je výber splátok v domácnosti klienta, resp. na dohodnutom mieste - dohodnutým miestom však môže byť aj pracovisko žalobcu či jeho zástupcu (aj v tomto prípade žalovaná platila priamo u obchodnej zástupkyne!), z čoho potom neplynie žiadna nadštandardná starostlivosť či služba klientovi. Žalovaná uhradza cenu služby presahujúcej 40% istiny, pričom sa vzdáva počas trvania zmluvy inej formy úhrady napríklad formou peňažného prevodu na účet žalobcu, či formou poštového peňažného poukazu pri nepomerne nižších nákladoch, pokiaľ by táto forma nebola dosiahnutá dohodou s navrhovateľom, pričom doba trvania zmluvy podľa čl. III. je na dobu neurčitú, resp. viazaná na trvanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere či dohode strán. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že žalovanej bolo jednoducho oznámené, že pracovník žalobcu bude navštevovať žalovanú za účelom výberu splátok úveru. Pracovník jej dal pri

uzavretí zmluvy o úvere predložené listiny podpísať s tým, že si ich má prečítať. Žalovaná v skutočnosti nemala inú možnosť ako spolu so zmluvou o úvere uzavrieť aj zmluvu o domácom servise. Spotrebiteľ je pritom pri uzavretí aj počas splácania úveru uvádzaný do omylu v tom, že spláca splátky úveru, pritom prvé tri mesiace spláca až na nepatrnú sumu len cenu služby domáceho servisu. Súd preto uzavretú zmluvu o poskytovaní domáceho servisu považuje za právny úkon v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalobca uvádza do omylu spotrebiteľa navodením dojmu o poskytovaných nadštandardných službách, uzavretie zmluvy o splátkovom úvere podmieňuje uzavretím zmluvy o domácom servise, ktorú uzatvára na základe žiadosti spotrebiteľa bez informovania o jej podstatných náležitostiach, pričom skutočným účelom predmetnej zmluvy je takýmto spôsobom (budiacim na prvý pohľad zdanie, že ide o samostatný zmluvný vzťah nepodmieňujúci uzavretie úverovej zmluvy) navýšiť odplatu za poskytnutý úver, a to o viac ako o 100 %, tak aby táto suma nebola uvedená v úverovej zmluve. K podmienenosti zmluvy o splátkovom úvere a zmluvy o domácom servise súd uvádza skutočnosť, že podmienenosť zmlúv vyplýva už zo znenia bodu 8. zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ktorého "veriteľ povedie u dlžníka záznamy o platbách v Splátkovom kalendári, pričom sa dlžník zaväzuje vždy pri platbe alebo na vyžiadanie splátkový kalendár veriteľovi, zástupcovi veriteľa alebo zamestnancovi veriteľa predložiť k nahliadnutiu, ďalej sa zaväzuje uschovať tento záznam o úhradách po celú dobu trvania záväzku...". Vedenie a kontrola splátkového kalendára je predmetom zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, je tak celkom zrejmé, že žalobca ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere počítá s vedením splátkového kalendára v písomnej podobe, predkladaním splátkového kalendára pri platbách dlžníkom a platbami pri osobnej návšteve.

27. Rozčlenením zmluvy o splátkovom úvere a zmluvy o domácom servise na samostatné zmluvy sa simulujú dve samostatné zmluvy, pričom zmluva o domácom servise je v podstate len osobitným dojednaním služieb, ktoré žalobca považuje jednostranne za nadštandardné, cena domáceho servisu je formálne poplatkom za služby. Týmto spôsobom dochádza z jeho strany aj k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto tento právny úkon možno aj z tohto dôvodu vyhodnotiť ako neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd nemá za to, že ide o zmluvu samostatnú, pretože z jej obsahu je zrejmé, že jej predmetom je poskytnutie "služby" spojenej s poskytnutím úveru, na čom nič nemení ani formálne navodenie dojmu, že ide o zmluvu samostatnú, len preto, že je na osobitnej listine a osobitne datovaná a podpísaná účastníkmi. Zákon o spotrebiteľských úveroch striktné vyžaduje, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená popri ďalších náležitostiach celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 1 písm. j/). Odmena dojednaná v zmluve o poskytnutí domáceho servisu nepochybne predstavuje ďalšie poplatky spojené s poskytnutím úveru, ktoré sú účelovo formálne sústredené do inej zmluvy (zmluvy o poskytovaní domáceho servisu). Takýmto spôsobom navrhovateľ dosiahol aj to, že uvedená odmena, keďže nie je odplatom, ale odmenou "za domáci servis", sa nezapočítavala ani do výpočtu RPNM v zmluve o spotrebiteľských úveroch, čo znamená, že údaje povinne vyžadované v zmluve o spotrebiteľskom úvere pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemohli byť uvedené v správnej výške.

28. Vzhľadom na uvedené súd potom zaviazal žalovanú povinnosťou žalobcovi zaplatiť sumu 207,26 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 500 € (reálne poskytnuté peňažné prostriedky) sumou 87,99 € (celková suma úhrad na úvere podľa splátkového kalendára) a sumou 204,75 € (celková suma úhrad na domáci servis podľa splátkového kalendára).

29. Z uvedenej sumy s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v žalovanej výške 5,50 %, a to zo sumy 207,26 € od 11.10.2013 (deň nasledujúci po dni, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť celého dlhu) do zaplatenia.

30. V prevyšujúcej časti žalovaného nároku súd žalobu zamietol. Žalovaná do spisu predložila aj ďalšie úverové zmluvy a zmluvy o domácom servise vrátane splátkových kalendárov, z ktorých vyplýva, že na službu domáceho servisu platila aj vo vzťahu k iným úverovým zmluvám. Tu súd uvádza, že tieto platby nie sú započítateľné, vzťahujú sa k iným so zmluvou o úvere č. 320130533 zo dňa 28.02.2013, nesúvisiacim právnym úkonom.

31. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), podľa ktorého ak strana mala vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Keďže účastníci mali úspech a neúspech v konaní nie len v nepatrnej časti, súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

33. Súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva, pretože súd rozhodoval o trovách konania ako celku a žalovaná bola úspešnejšia vo väčšej časti, trovy konania si však neuplatnila, preto ich ani nemožno priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.